

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 8Sžk/3/2019
Identifikačné číslo spisu: 6016200493
Dátum vydania rozhodnutia: 20.02.2020
Meno a priezvisko: Mgr. Peter Melicher
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:6016200493.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako kasačný súd v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Petra Melichera a členov senátu JUDr. Jaroslavy Fúrovej a JUDr. Eriky Šobichovej v právnej veci žalobcu (sťažovateľa): Prokurátorka Okresnej prokuratúry Žiar nad Hronom, Nám. Matice Slovenskej 6, 965 01 Žiar nad Hronom, proti žalovanému: Obec Hliník nad Hronom, Železničná 320, 966 01 Hliník nad Hronom, IČO: 00 320 609, za účasti: 1/ A. A. R. - GARDEN DESIGN, IČIO: 35 300 531, s miestom podnikania M. R. Štefánika 10/13, 965 01 Žiar nad Hronom, 2/ A. Ľ. R., M. R. Štefánika 10/13, 965 01 Žiar nad Hronom, 3/ AGROPODNIK, a.s., IČO: 31 611 826, so sídlom Železničná 5, 966 01 Hliník nad Hronom, 4/ A. Ľ. J. - Area Design, IČO: 35 299 932, 965 01 Žiar nad Hronom, SNP 137, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného č. 2014/00073-3 zo dňa 16. apríla 2014, v konaní o kasačnej sťažnosti sťažovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 24S/61/2016-69 zo dňa 02. marca 2017 v spojení s opravným uznesením č.k. 24S/61/2016-121 zo dňa 27.11.2018, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť zamietla.

Účastníkom nárok na náhradu trov kasačného konania nepriznáva.

Odôvodnenie

O d ô v o d n e n i e :

I.
Pribeh a výsledky administratívneho konania

1. Obec Hliník nad Hronom (ďalej aj „žalovaný“, „stavebný úrad“ alebo „orgán verejnej správy“) pod č.720/2003, 3146/2003 dňa 18. augusta 2003 vydala stavebné povolenie, ktorým na základe žiadosti A. A. R. a manž. A. Ľ. R. (ďalej aj „ďalší účastníci v rade 1/ a v rade 2/“ alebo „stavebníci“ alebo „navrhovatelia“) povolila stavbu: „Predajňa okrasných rastlín“, v katastrálnom území P. nad P., na pozemkoch parcelné č. XXXX/X, XXXX/X, XXXX/X, XXXX/X, XXXX/X, XXXX/X. Zároveň v stavebnom povolení určila podmienky pre umiestnenie a uskutočnenie stavby. Rozhodnutie nadobudlo

právoplatnosť 19. augusta 2003. Stavebníci podali dňa 19. februára 2014 návrh na vydanie kolaudačného rozhodnutia na stavbu: „Predajňa okrasných rastlín“. Žalovaný pod č. 2014/00073-2 dňa 26. februára 2014 vydal „Oznámenie o začatí kolaudačného konania a pozvanie k ústnemu konaniu“ (ďalej aj „oznámenie o začatí kolaudačného konania“ alebo „Oznámenie“) na základe návrhu na vydanie kolaudačného rozhodnutia. Ústne konanie spojené s miestnym zisťovaním bolo nariadené na 12. apríla 2014. Z oznámenia je zrejmé, že malo byť doručované navrhovateľom, obchodnej spoločnosti AGROPODNIK, a.s., A. L. J., Okresnému úradu Žiar nad Hronom, odbor starostlivosti o životné prostredie, ORHAZZ, Žiar nad Hronom, Okresnému úradu Žiar nad Hronom, pozemkový a lesný odbor, Regionálnemu úradu verejného zdravotníctva v Žiari nad Hronom, SPP - distribúcia a.s., SSE - distribúcia, a.s. Žilina a SSCIV SC, Banská Bystrica. Ústne pojednávanie sa uskutočnilo dňa 12. marca 2014, ktorého sa podľa prezenčnej listiny zúčastnili navrhovatelia, AGROPODNIK a.s., ORHaZZ Žiar nad Hronom, Regionálny úrad verejného zdravotníctva Žiar nad Hronom a za stavebný úrad A. E. X.. Podľa zápisnice o priebehu ústneho pojednávania námietky účastníkov konania neboli, Regionálny úrad verejného zdravotníctva dodá záväzné stanovisku ku kolaudácii. Zo strany navrhovateľa k vydaniu kolaudačného rozhodnutia bolo potrebné zabezpečiť a predložiť revíziu správu - elektrická prípojka, bleskozvod, elektroinštalácia predajne. Zo stanoviska stavebného úradu vyplýva, že vydá kolaudačné rozhodnutie po obdržaní požadovaných dokladov. O návrhu na vydanie kolaudačného rozhodnutia rozhodol žalovaný rozhodnutím č.2014/00073-3 dňa 16. apríla 2014 (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“ alebo „kolaudačné rozhodnutie“), ktorým povolil stavebníkovi: A. A. R. a manželka A. L. R. - GARDEN DESIGN, trvalé užívanie stavby „Predajňa okrasných rastlín, Hliník nad Hronom“. Kolaudačné rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 16. mája 2014. Proti tomuto rozhodnutiu žalovaného podal žalobca protest, ktorému žalovaný nevyhovel a vec predložil na rozhodnutie Okresnému úradu Banská Bystrica. Okresný úrad Banská Bystrica, odbor výstavby a bytovej politiky svojím rozhodnutím č. OU-BB-OVBP2-2016/008407 KB zo dňa 25. februára 2016 podanému protestu prokurátora nevyhovel. Okresný úrad Banská Bystrica zdôraznil, že zistenie skutkového stavu v čase kolaudačného rozhodnutia a užívanie stavby, ktoré trvá už cca dva roky, aj napriek niektorým zisteniam a ich rozsahu, nepovažuje za dôvodné pre zrušenie protestom napadnutého rozhodnutia. Mal zato, že konanie uskutočnil a rozhodnutie vydal stavebný úrad v súlade so zákonom č.50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (ďalej len „Stavebný zákon“) a inými právnymi predpismi, vydané rozhodnutie nezasahuje ani neobmedzuje alebo neohrozuje verejný záujem ani práva a právom chránené záujmy účastníkov konania a práva z rozhodnutia boli nadobudnuté v dobrej viere. Rozhodnutie Okresného úradu Banská Bystrica bolo žalobcovi doručené dňa 9. marca 2016. Rovnakého dňa bol žalobcovi doručený zo strany SPP - Distribúcia a.s. podnet na vydanie protestu prokurátora.

2. Obec P. nad P. svojím kolaudačným rozhodnutím č. 2014/00073-3 zo dňa 16. apríla 2014 povolila stavebníkovi: A. A. R. a manželke A. L. R. Y. - GARDEN DESIGN, M. R. Štefánika č. 10/13, 965 01 Žiar nad Hronom trvalé užívanie stavby: „Predajňa okrasných rastlín, Hliník nad Hronom“ povolenej na pozemkoch podľa parcelného čísla F. XXXX/X, F. XXXX/XX - XX, F. XXXX/X, F. XXXX/XX, F. Ú. P. X. P. Ide o nasledovné stavebné objekty: SO 01 predajňa - objekt s jedným podlažím, zastrešený sedlovou strechou, osadený na pozemku parcelné číslo F. XXXX/XX. Predajňa je tvorená nasledovnými miestnosťami: predajňa - 19,80 m², kancelária - 21,30 m², kuchynka - 6,80 m², predsieň, sprcha + WC - 5,90 m². Objekt je napojený na elektrickú energiu, vodu, je odkanalizovaný. Výkurovanie lokálne na tuhé palivo. Príprava PÚV elektrickým ohrievačom vody. Sklad - objekt jednopodlažný. Na pozemkoch parcelné číslo F. XXXX/XX, F. XXXX/XX. Sklad náradia - objekt jednopodlažný. Na pozemku parcelné číslo F. XXXX/XX R. XX - parkovisko a obslužná komunikácia - betónová dlažba - PREMAC HAKA a cestné panely IZD 3/828. Ostatné plochy využívané pre záhradkársku produkciu. V odôvodnení napadnutého rozhodnutia stavebný úrad konštatoval, že navrhovatelia k návrhu na vydanie kolaudačného rozhodnutia a v priebehu konania predložili právoplatné stavebné povolenie pod č. spisu 720/2003, 3146/2003 zo dňa 18. augusta 2003, projektovú dokumentáciu overenú pečiatkou právoplatnosti stavebného úradu, projektovú dokumentáciu zakreslenia zmien oproti schválenej projektovej dokumentácii, geometrický plán č. 33334501-001/2014 vypracovaný A. E. R., overený dňa 10. marca 2014, záväzné stanovisko Regionálneho úradu verejného zdravotníctva v Žiari nad Hronom, č. spisu F/2014/00457 zo dňa 13. marca 2014, energetický certifikát zo dňa 14. februára 2014 vypracovaný odborne spôsobilou osobou - A. L. F. - EAB, Jesenského č. 18, 965 01 Žiar nad Hronom, protipožiarnu

bezpečnosť stavby vypracovanú Ľ. P. - špecialistom protipožiarnej ochrany, potvrdenie o vykonaní preskúšania komína zo dňa 10. februára 2014, vypracované Š. P. - revízny technik komínov, atesty, certifikáty, vyhlásenia o zhode stavebných výrobkov a použitých materiálov a doklad o zaplatení správneho poplatku vo výške 60,-Eur. V odôvodnení napadnutého rozhodnutia tiež stavebný úrad konštatoval, že užívaním stavby nebude ohrozený život a zdravie osôb, ani životné prostredie. Mal za to, že navrhovatelia k návrhu na vydanie kolaudačného rozhodnutia v priebehu kolaudačného konania predložili všetky požadované doklady v zmysle ustanovenia § 17 ods. 2 a § 18 Vyhlášky Ministerstva životného prostredia Slovenskej republiky č. 453/2000 Z.z.. Skutočné vyhotovenie stavby a jej užívanie nebude ohrozovať verejné záujmy, život a zdravie osôb, ani životné prostredie. Napadnuté rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňom 12. mája 2014.

II.

Konanie na Krajskom súde

3. Sťažovateľ podal proti preskúmanému rozhodnutiu v zákonnej lehote správnu žalobu. Krajský súd v Banskej Bystrici po preskúmaní veci dospel k záveru, že žalobe nebolo možné vyhovieť a to z nasledovných dôvodov:

4. Predmetom preskúmacieho konania v predmetnej veci bolo preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného (kolaudačného rozhodnutia), ktorým povolil stavebníkovi: A. A. R. a manželka A. Ľ. R. - GARDEN DESIGN, M.R. Štefánika č.10/13, 965 01 Žiar nad Hronom, trvalé užívanie stavby: „Predajňa okresných rastlín, Hliník nad Hronom“ povolenej na pozemkoch podľa parcelného čísla F. M. XXXX/X, F. M. XXXX/XX-XX, F. M. XXXX/X, F. M. XXXX/XX, k. ú. P. X. P., ako aj konanie, ktoré tomuto rozhodnutiu predchádzalo. Podaniu žaloby predchádzalo podanie protestu prokurátora proti napadnutému rozhodnutiu, ktorému Okresný úrad Banská Bystrica, odbor výstavby a bytovej politiky svojím rozhodnutím č.: OU-BB-OVBP2-2016/008407 KB zo dňa 22. februára 2016 nevyhovel, čím je v rozsahu podaného protestu daná aktívna legitimácia žalobcu na podanie žaloby o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného (§ 178 ods.2 SSP).

5. Z obsahu žaloby vyplynulo že žalobca nezákonnosť napadnutého rozhodnutia videl v tom, že za žalovaného ako stavebný úrad v kolaudačnom konaní konal a rozhodol A. E.X. X. ako neoprávnená osoba. Namietal nepreskúmateľnosť napadnutého rozhodnutia a zároveň namietal vady konania spočívajúce v rôznych porušeníach Stavebného zákona a Správneho poriadku vo vzťahu k začatiu a priebehu kolaudačného konania.

6. Správny súd uvádzal, že stavebným úradom je obec (§ 117 ods.1 prvá veta Stavebného zákona). Štatutárnym orgánom obce je starosta (§ 13 ods.5 prvá veta zákona č.369/1990 Zb. o obecnom zriadení). Obec zabezpečuje činnosť stavebného úradu prostredníctvom svojho zamestnanca spĺňajúceho osobitný kvalifikačný predpoklad. Zamestnancom je fyzická osoba, ktorá v pracovnoprávných vzťahoch, a ak to ustanovuje osobitný predpis, aj v obdobných pracovných vzťahoch vykonáva pre zamestnávateľa závislú prácu (§ 11 ods.1 Zákonníka práce). Zavislá práca môže byť vykonávaná výlučne v pracovnom pomere, v obdobnom pracovnom vzťahu alebo výnimočne za podmienok ustanovených v tomto zákone aj v inom pracovnoprávnom vzťahu (1 ods. 3 prvá veta Zákonníka práce). Pracovnoprávny vzťah vzniká uzatvorením pracovnej zmluvy alebo dohody o práci vykonávanej mimo pracovného pomeru. Zamestnávateľ môže na plnenie svojich úloh alebo na zabezpečenie svojich potrieb výnimočne uzatvárať s fyzickými osobami dohody o prácach vykonávaných mimo pracovného pomeru (dohoda o vykonaní práce, dohoda o pracovnej činnosti a dohoda o brigádnickej práci študentov), ak ide o prácu, ktoré je vymedzená výsledkom (dohoda o vykonaní práce), alebo ak ide o príležitostnú činnosť vymedzenú druhom práce (dohoda o pracovnej činnosti, dohoda o brigádnickej činnosti študentov) /§ 223 ods.1 Zákonníka práce/.

7. Z administratívneho spisu vyplynulo, že žalovaný mal s A. E. X. uzavretú dohodu o pracovnej činnosti zo dňa 30. decembra 2013, na dobu od 1. januára 2014 do 31. decembra 2014, zo dňa 22. decembra 2014, na dobu od 1. januára 2015 do 30. júna 2015 a zo dňa 29. júna 2015 na dobu od 1. júla

2015 do 31. decembra 2015, o dohodnutom druhu práce: „zabezpečenie činnosti preneseného výkonu štátnej správy na úseku stavebného poriadku“. V nadväznosti na vyššie uvedené skutočnosti a citované ustanovenia Zákonníka práce mal správny súd za to, že A. E. X. bol v čase kolaudačného konania, t. j. v čase podania návrhu na vydanie kolaudačného rozhodnutia až do jeho vydania, zamestnancom obce, nakoľko pre zamestnávateľa, obec Hliník nad Hronom, vykonával závislú prácu na základe dohody o pracovnej činnosti. Námieta žalobcu, že v kolaudačnom konaní konala a rozhodovala neoprávnená osoba je tak nedôvodná. Vznik pracovnoprávneho vzťahu medzi A. E. X. a žalovaným bol preukázaný dohodou o pracovnej činnosti s dohodnutým druhom práce. Žiadne z ustanovení Stavebného zákona neprikazuje obci činnosť stavebného úradu zabezpečovať prostredníctvom zamestnanca v pracovnom pomere len a výlučne na základe pracovnej zmluvy. Stavebný zákon vyžaduje, aby išlo o zamestnanca. Žalovaný preukázal, že právny vzťah medzi ním a A. E. X. bol vzťahom zamestnávateľa a zamestnanca, nakoľko tento vykonával pre žalovaného závislú prácu v pracovnoprávnom vzťahu vzniknutom na základe dohody o pracovnej činnosti. Žalovaný rovnako preukázal, že zamestnanec spĺňal osobitný kvalifikačný predpoklad a to predložením Osvedčenia o osobitnej odbornej spôsobilosti č. 028/STRED/93 zo dňa 19. marca 1993. V konečnom dôsledku odborná spôsobilosť zamestnanca vyplývajúca z vyššie uvedeného Osvedčenia protestom prokurátora a ani žalobou spochybnená nebola. Nemožno tak konštatovať, že napadnuté rozhodnutie je nulitným právnym aktom, nakoľko rozhodnutie bolo vydané žalovaným, je podpísané štatutárnym orgánom žalovaného a žalovaný činnosť stavebného úradu zabezpečil prostredníctvom zamestnanca, ktorý spĺňal osobitný kvalifikačný predpoklad.

8. Žalobca mal zato, že žalovaný nedodrжал ustanovenie § 49 Správneho poriadku a o návrhu na začatie kolaudačného konania nerozhodol v zákonnej lehote, o predĺženie zákonnej lehoty nepožiadaval a účastníkov konania a dotknuté orgány o predĺžení lehoty a o dôvodoch nerozhodnutia v zákonnej lehote neupovedomil. Návrh na vydanie kolaudačného rozhodnutia bol podaný 19. februára 2014, oznámenie o termíne ústneho pojednávania bolo vydané 26. februára 2014, samotné ústne pojednávanie sa uskutočnilo 12. marca 2014 a napadnuté rozhodnutie bolo vydané 16. apríla 2014. Ak by aj došlo k nedodržaniu lehoty na rozhodnutie, táto skutočnosť v žiadnom prípade nemôže mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia a jeho zrušenie na ťarchu účastníka konania, ktorému stavebný úrad, čo aj po lehote na vydanie rozhodnutia, napadnutým rozhodnutím vyhovel.

9. Žalobca tiež namietal, že oznámenie o začatí kolaudačného konania neobsahuje upozornenie podľa § 80 ods.2 Stavebného zákona o tom, že účastníci a dotknuté orgány môžu námietky a stanoviská uplatniť najneskoršie pri ústnom pojednávaní, inak sa na ne neprihliadne. Stavebný úrad oznámi účastníkom konania a dotknutým orgánom začatie kolaudačného konania najmenej 10 dní pred ústnym pojednávaním spojeným s miestnym zisťovaním (§ 80 ods.1 Stavebného zákona) a v oznámení o začatí kolaudačného konania stavebný úrad upozorní účastníkov a dotknuté orgány, že námietky a stanoviská môžu uplatniť najneskoršie pri ústnom pojednávaní, inak že sa na ne neprihliadne (§ 80 ods.2 Stavebného zákona). Z administratívneho spisu vyplýva, že oznámenie o začatí kolaudačného konania upozornenie podľa § 80 ods.2 Stavebného zákona neobsahuje. Takéto pochybenie žalovaného by však mohlo mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia iba v prípade, ak by námietky a stanoviská boli uplatnené, čo aj po uskutočnení ústneho pojednávania a na tieto stanoviská by stavebný úrad neprihliadol, resp. pokiaľ by uplatnenie námietok a stanovisk stavebný úrad vôbec nepripustil. Ak však námietky uplatnené neboli, resp. z administratívneho spisu nevyplýva podanie námietok, pochybenie žalovaného nemá charakter podstatného porušenia ustanovení o konaní pred orgánom verejnej správy. Nie každé porušenie ustanovení o konaní pred orgánom verejnej správy má charakter podstatného porušenia týchto ustanovení. K podstatnému porušeniu ustanovení o konaní pred orgánom verejnej správy v prípade kolaudačného konania by došlo vtedy, pokiaľ by účastník konania alebo dotknutý orgán na koncentračnú zásadu v lehote upozornený nebol a nedošlo by k vydaniu kolaudačného rozhodnutia, prípadne ak by stavebný úrad neprihliadol na námietky a stanoviská účastníka konania, resp. dotknutého orgánu, čo aj oneskorene podané.

10. Žalobca tiež namietal porušenie ustanovenia § 81a ods.1 Stavebného zákona a tvrdil, že protokol o ústnom pojednávaní nemá náležitosti podľa uvedeného ustanovenia Stavebného zákona, nakoľko nie je zrejmé, aké doklady stavebník ku kolaudačnému rozhodnutiu predložil. Bez posúdenia predložených

dokladov nemohol stavebný úrad zákonným spôsobom vyhodnotiť, či boli splnené zákonné podmienky pre kolaudáciu stavby. Podľa citovaného § 81a ods.1 Stavebného zákona protokol o ústnom pojednávaní obsahuje označenie stavby, zistenie, či sa dodržali podmienky územného rozhodnutia a stavebného povolenia a či sa vyhovelo všeobecným technickým podmienkam na výstavbu, porovnávanie skutočného realizovania dokončenej stavby s projektovou dokumentáciou overenou stavebným úradom, súpis zistených odchýlok od skutočného realizovania stavby, prípadne odkaz na podklady kolaudačného rozhodnutia, námietky účastníkov konania a stanoviská dotknutých orgánov. Pri posudzovaní obsahu protokolu o priebehu ústneho pojednávania správny súd vychádzal aj z obsahu žiadosti o vydanie kolaudačného rozhodnutia, ako aj zo samotného kolaudačného rozhodnutia. Z protokolu o ústnom pojednávaní je zrejmé, že stavebníkom boli k návrhu na kolaudáciu stavby predložené listiny, v protokole označené ako stavebné povolenie, geometrický plán, LV č.XXXX, ohlásenie stavebnému úradu k drobnej stavbe - oploteniu, prehlásenie o zabezpečení odborného uskutočnenia stavby, energetický certifikát, súhlas Okresného úradu Žiar nad Hronom, odbor pozemkový, poľnohospodárstva a lesného hospodárstva, projektová dokumentácia overená stavebným úradom a projektová dokumentácia so zakreslením zmien. V rámci kolaudačného konania bolo predložené potvrdenie o preskúšaní komína a doklady k žumpe. Stavebníkovi bola na ústnom pojednávaní uložená povinnosť predložiť revíziu správu vo vzťahu k elektrickej prípojke, bleskozvodu a elektroinštalácii predajne. V konečnom dôsledku z napadnutého rozhodnutia rovnako vyplýva, ktoré doklady stavebník k návrhu na vydanie kolaudačného rozhodnutia a v priebehu kolaudačného konania predložil a žalovaný v napadnutom rozhodnutí konštatoval, že navrhovateľ predložil všetky požadované podklady v zmysle ustanovenia § 17 ods. 2 a § 18 Výhlášky č. 453/2000 Z.z.. Námietka žalobcu je tak v rozpore s obsahom administratívneho spisu, nakoľko z neho vyplýva, aké doklady stavebník predložil. Žalovaný ani netvrdil, že niektorý z požadovaných dokladov predložený nebol a ani netvrdil, ktorý konkrétny doklad v kolaudačnom konaní predložený nebol. Je zrejmé, že stavebný úrad splnenie podmienok na kolaudáciu stavby vyhodnocoval a z akých dokladov vychádzal. Pre úspešné uplatnenie žalobnej námietky nepostačuje tvrdiť, že doklady predložené neboli (a bez posúdenia predpísaného dokladu stavebný úrad nemohol zákonným spôsobom vyhodnotiť, či boli splnené zákonné podmienky na kolaudáciu stavby), bez toho, aby žalobca označil konkrétnu listinu, ktorú v kolaudačnom konaní stavebník nepredložil.

11. Ak žalobca argumentoval, že napriek skutočnosti, že z návrhu na začatie kolaudačného konania vyplývajú zmeny oproti stavebnému povoleniu a nebolo vykonané porovnanie skutočného realizovania dokončenej stavby s projektovou dokumentáciou overenou stavebným úradom a súpis zistených odchýlok a skutočného realizovania stavby, v čom je podľa žalobcu rozpor s ustanovením § 81a ods.1 Stavebného zákona, správny súd poukazuje na ustanovenie § 11 ods.1 Výhlášky č.453/2000 Z.z., podľa ktorého ak zmena stavby spočíva iba v nepodstatných odchýlkach od projektovej dokumentácie overenej v stavebnom konaní (napr. sa nemení umiestnenie, pôdorysné ani výškové ohraničenie stavby, účel, konštrukčné ani dispozičné riešenie), možno zmenu po dohode so stavebným úradom vyznačiť priamo v overených vyhotoveniach pôvodnej projektovej dokumentácie stavby a prerokovať v kolaudačnom konaní. Z návrhu na vydanie kolaudačného rozhodnutia vyplýva, že v ňom stavebník navrhované zmeny uviedol a odôvodnil ich, pričom zmeny majú spočívať v tom, že namiesto troch prístreškov na substráty sú realizované dva, z ktorých sa jeden používa ako šatňa a sklad, druhý má pôdorys ako dva prístrešky spolu z dôvodu lepšej ergonomie. Zároveň je panelová cesta nahradená asfaltom a bobrovka asfaltovým šindlom. Z protokolu o ústnom pojednávaní tiež vyplýva, že k návrhu na kolaudáciu bola predložená projektová dokumentácia overená stavebným úradom, ako aj projektová dokumentácia so zakreslením zmien. Z administratívneho spisu vyplýva, že zmeny boli vyznačené v overených vyhotoveniach pôvodnej projektovej dokumentácie. Z uvedeného vyplýva, že žalovaný sa navrhovanými zmenami zaoberal a vyhodnotil ich ako nepodstatné odchýlky od projektovej dokumentácie overenej v stavebnom konaní. Pokiaľ sa s nimi vysporiadal tak, že vykonal vyznačenie zmien v overenej dokumentácii, nemožno namietkať, že tieto zmeny neprerokoval. Ak zároveň konštatoval, že stavba bola realizovaná podľa schválenej projektovej dokumentácie, má sa zato, že zmeny po ich vyznačení do pôvodnej projektovej dokumentácie sa stávajú súčasťou projektovej dokumentácie, ktorú stavebný úrad schválil v stavebnom konaní. V konečnom dôsledku vo vzťahu k zmenám stavby je v kolaudačnom rozhodnutí odkaz na projektovú dokumentáciu so zakreslením zmien, ako dokladu predloženému k návrhu na kolaudáciu, v zmysle ustanovenia § 81 ods.1 písm. d)

Stavebného zákona.

12. Žalobca tiež namietal rozpor s ustanovením § 51 ods.1 Správneho poriadku, nakoľko rozhodnutie bolo doručené len navrhovateľom (ďalší účastníci v rade 1/ a 2/) a ďalšiemu účastníkovi v rade 3/. Účastníkmi kolaudačného konania sú stavebník, vlastník stavby, ak nie je stavebníkom a vlastník pozemku, na ktorom je stavba umiestnená. Ak stavebný úrad zlúči s kolaudačným konaním konanie o zmene stavby pred dokončením, sú účastníkmi konania aj tí účastníci stavebného konania, ktorých by sa zmena mohla týkať (§ 78 Stavebného zákona). Pokiaľ žalovaný doručil napadnuté rozhodnutie navrhovateľom (stavebníkom) a obchodnej spoločnosti AGROPODNIK a.s. a projektantovi (ďalší účastník v rade 4/), čo vyplýva z administratívneho spisu, v konaní nepochybil. Dotknuté orgány nie sú účastníkmi kolaudačného konania. Okruh účastníkov kolaudačného konania je odlišný od okruhu účastníkov stavebného konania (§ 59 ods. 1 Stavebného zákona). Okruh účastníkov kolaudačného konania vymedzuje ustanovenie § 78 Stavebného zákona. Stavebný zákon je vo vzťahu k všeobecnému predpisu o správnom konaní špeciálnym predpisom, a preto má aplikačnú prednosť. Ak teda žalovaný doručil kolaudačné rozhodnutie účastníkom kolaudačného konania podľa § 78 Stavebného zákona, konal v súlade so Stavebným zákonom. Postup v súlade so zákonom nemôže zakladať nezákonnosť napadnutého rozhodnutia. Pokiaľ žalovaný tvrdil, a vyplýva to aj z rozhodnutia Okresného úradu v Banskej Bystrici, ktorým podanému protestu nevyhovelo, že dotknutým orgánom štátnej správy bolo rozhodnutie doručované obyčajnou zásielkou, a preto nie je v administratívnom spise dôkaz o prevzatí, správny súd nemal dôvod pochybovať o pravdivosti tohto tvrdenia, najmä pokiaľ z napadnutého rozhodnutia vyplýva zaslanie napadnutého rozhodnutia „na vedomie“ aj dotknutým orgánom.

13. Z administratívneho spisu a spisu žalobcu vyplynulo, že protest prokurátora je spísaný dňa 2. decembra 2015, žalovanému bol doručený dňa 4. decembra 2015 a o proteste prokurátora rozhodol Okresný úrad Banská Bystrica, odbor výstavby a bytovej politiky dňa 25. februára 2016. Po podaní protestu a po rozhodnutí Okresného úradu Banská Bystrica o podanom proteste podala obchodná spoločnosť SPP - Distribúcia a.s. podnet na vydanie protestu prokurátora. Porovnaním obsahu podaného protestu a obsahu žaloby vo veci samej správny súd zistil, že žalobca v žalobe rozšíril dôvody tvrdenej nezákonnosti oproti dôvodom uvedeným v proteste prokurátora. Prokurátor je aktívne legitimovaný k podaniu žaloby o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia orgánu verejnej správy, proti ktorému podal protest, ktorému nebolo vyhovené. Aktívne legitimovaný je ale len v časti a z dôvodov, v ktorej rozhodnutie orgánu verejnej správy napadol protestom. Konanie o proteste prokurátora pred orgánom verejnej správy totiž predchádza konaniu pred správnym súdom o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia verejnej správy. Prokurátor nie je aktívne legitimovaný k podaniu žaloby o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia verejnej správy nielen v prípade, ak protest nepodal, ale ani z dôvodov, ktorými protest neodôvodnil. V dôsledku nedostatku aktívnej legitimácie žalobcu v časti dôvodov uvedených v žalobe, týkajúcich sa nedodržania podmienok realizácie stavby pod bodmi 19, 20 a 21 stavebného povolenia a týkajúcich sa tvrdení dotknutého orgánu SPP - Distribúcia a.s. (strana 11 a 12 žaloby), správny súd dôvodnosť tejto námietky vyhodnotiť nemohol.

14. Žalobca napokon namietal, že kolaudačné rozhodnutie neobsahuje zákonné náležitosti, dôvody rozhodnutia sú stručné, bez riadneho zdôvodnenia podľa § 81 ods. 1 Stavebného zákona (zrejme mienil § 82 Stavebného zákona), a preto je napadnuté rozhodnutie nepreskúmateľné. Žalobca nešpecifikoval, ktoré konkrétne náležitosti v napadnutom rozhodnutí absentujú. Samotný Stavebný zákon nedefinuje náležitosti kolaudačného rozhodnutia, v zmysle § 143 písm. c) Stavebného zákona podrobnosti o obsahu rozhodnutí ustanovuje všeobecne záväzný predpis, ktorým je vyhláška č.453/2000 Z.z. Zároveň na konanie podľa Stavebného zákona vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní, pokiaľ Stavebný zákon výslovne neustanovuje inak. Stavebný úrad podľa § 82 ods.2 Stavebného zákona môže v kolaudačnom rozhodnutí určiť podmienky vyplývajúce zo všeobecných technických požiadaviek na výstavbu, odstránenie nedostatkov skutočného realizovania stavby zistených pri kolaudačnom konaní a určiť primeranú lehotu na ich odstránenie. Výrok napadnutého rozhodnutia obsahuje rozhodnutie vo veci s uvedením aplikovaného ustanovenia § 82 ods.1 Stavebného zákona. Odôvodnenie napadnutého rozhodnutia svojím obsahom zodpovedá veci, o ktorej orgán verejnej správy rozhodoval s poukazom na priebeh kolaudačného konania a podklady, na základe ktorých stavebný úrad rozhodol. O možnosti

podania opravného prostriedku stavebný úrad účastníkov kolaudačného konania poučil. Kolaudačné rozhodnutie obsahuje aj názov stavebníka a označenie stavby, z ktorého označenia vyplýva aj jej účel. Pokiaľ stavebný úrad konštatoval, že užívanie stavby nebude ohrozovať verejné záujmy, život a zdravie osôb a ani životné prostredie, nebol aj vzhľadom na charakter stavby dôvod stanovovať podmienky pre užívanie stavby. Ak nezistil nedostatky skutočného realizovania stavby, nebol dôvod určovať lehotu na ich odstránenie. Skutočnosť, že dôvody napadnutého rozhodnutia sú stručné, sama o sebe nemôže spôsobovať nezákonnosť napadnutého rozhodnutia, pokiaľ zodpovedajú charakteru veci, o ktorej orgán verejnej správy v konaní napadnutým rozhodnutím rozhodol.

15. Pokiaľ žalovaný v písomnom vyjadrení navrhol podanie, ktorým žalobca doplnil podanú žalobu, uznesením podľa § 98 ods.1 písm. b) SSP odmietnuť, na takýto postup správny súd dôvod nenašiel. Žalobca predmetným podaním doplnil žalobu o ďalších účastníkov a konal tak na výzvu súdu. Týmto podaním nezačalo nové konanie o preskúmanie zákonnosti napadnutého rozhodnutia. Žalovaný v písomnom vyjadrení k žalobe poukazoval aj na ochranu práv nadobudnutých v dobrej viere. Žaloba bola podaná za účinnosti zákona č.99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok, podľa ktorého prokurátor pri podaní návrhu podľa § 35 ods. 1 písm. b) dbá o to, aby práva nadobudnuté v dobrej viere boli čo najmenej dotknuté (§ 249 ods. 3 O.s.p.). Správny súdny poriadok obdobné ustanovenie neobsahuje a ani prechodné ustanovenia SSP neumožňujú na ochranu práv nadobudnutých v dobrej viere prihliadať.

III. Kasačná sťažnosť, vyjadrenia

16. Proti rozsudku Krajského súdu podal sťažovateľ v zákonnej lehote kasačnú sťažnosť a to z dôvodu uvedeného v § 440 ods. 1 písm. g/ SSP, t.j. že krajský súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci.

17. Sťažovateľ v nasledujúcich sťažnostných bodoch v súlade s § 445 ods. 1 SSP, najmä uviedol, že : k bodom 43 a 44 rozsudku, Krajský súd v Banskej Bystrici v týchto bodoch zdôvodnenia rozsudku k namietanej nezákonnosti napadnutého rozhodnutia Obce Hliník nad Hronom č. 2014/00173-3 z 12.04.2014 v tom, že za stavebný úrad v kolaudačnom konaní konal a rozhodoval A.. E.X. X. ako neoprávnená osoba, poukázal na to, že žalovaný mal s A.. E.X. X. uzavretú dohodu o pracovnej činnosti z 30.12.2013 na dobu od 01.01.2014 do 31.12.2014 s dohodnutým druhom práce: zabezpečenie činnosti preneseného výkonu štátnej správy na úseku stavebného poriadku. Podľa jeho názoru bol A.. E. X. v čase kolaudačného konania zamestnancom obce, nakoľko pre zamestnávateľa - Obec Hliník nad Hronom vykonával závislú prácu na základe dohody o pracovnej činnosti. Odvoláva sa pri tom na ustanovenie § 11 ods. 1 Zákonníka práce, že zamestnancom je fyzická osoba, ktorá v pracovnoprávných vzťahoch a ak to ustanovuje osobitný zákon, aj v obdobných pracovných vzťahoch vykonáva pre zamestnávateľa závislú prácu, ktorá môže byť vykonávaná výlučne v pracovnom pomere, v obdobnom pracovnom vzťahu alebo výnimočne za podmienok ustanovených v tomto zákone aj v inom pracovnoprávnom vzťahu. Vychádzajúc z ustanovenia § 223 ods. 1 Zákonníka práce môže ísť aj o dohodu o prácach vykonávaných mimo pracovného pomeru na plnenie alebo zabezpečenie úloh alebo potrieb zamestnávateľa.

18. Tento názor súdu žalobca nepovažuje za správny. V obci plnenie jej úloh vykonávajú zamestnanci obce, na ich pracovnoprávne vzťahy sa vzťahuje zákon č. 552/2003 Z. z. o výkone práce vo verejnom záujme v znení neskorších predpisov. Zákonník práce sa na zamestnancov obce vo verejnej službe vzťahuje len subsidiárne. Východiskovým pojmom na rozlíšenie pracovnoprávneho vzťahu zamestnancov pri výkone práce vo verejnom záujme a ostatných zamestnancov je verejný záujem, ktorý definuje zákon č. 552/2003 Z. z. v § 2 ods. 2. Verejným záujmom je taký záujem, ktorý prináša majetkový prospech alebo iný prospech všetkým občanom alebo väčšine občanov.

Z ustanovenia § 1 ods. 2 a 3 cit. zákona vyplýva, že o výkon práce vo verejnom záujme pôjde vtedy, ak zamestnanec vykonáva tieto práce u zamestnávateľa, ktorým je aj obec. Špecifickosť pracovnoprávnych vzťahov vznikajúcich pri zamestnávaní vo verejnom záujme spočíva okrem iného v tom, že zamestnanci sú povinní okrem povinností stanovených Zákonníkom práce plniť aj povinnosti, ktoré im ukladá zákon č. 552/2003 Z. z. Okrem toho sa pracovnoprávne vzťahy zamestnancov spravujú aj inými zákonmi, v prípade, že zamestnávateľom je obec, napr. zákonom o obecnom zriadení. Vzhľadom na špecifickosť stavebného konania vyplývajúcu z ustanovenia § 117 ods. 3 stavebného zákona, podľa ktorého zamestnanec obce, ktorý zabezpečuje činnosť stavebného úradu, musí spínať osobitný kvalifikačný predpoklad, je podľa názoru žalobcu vylúčené, aby tieto činnosti vykonávali osoby na základe dohody o pracovnej činnosti podľa Zákonníka práce.

19. Ako je zrejmé z rozsudku, A. E. X. sa preukázal osvedčením o odbornej spôsobilosti č. 028/STRED/93 zo dňa 19.03.1993. Žalobcovi je známe, že A. E. X. pôsobí ako živnostník, ktorý mal podľa živnostenského listu do roku 2002 aj oprávnenie na projektovanie stavieb. Nevykonával činnosť stavebného úradu sústavne počas najmenej 5 rokov, ako to vyžaduje ustanovenie § 8 vyhlášky č. 547/2003 Z. z. a nie je známe, či splnil podmienku podľa tohto ustanovenia, aby mohol naďalej uplatňovať osvedčenie o odbornej spôsobilosti a to, že sa zúčastňoval odbornej prípravy podľa § 2 tejto vyhlášky.

20. Krajský súd sa v dôvodoch rozsudku nijakým spôsobom nevysporiadal ani s námietkou žalobcu, že Obec Hliník nad Hronom výkon verejnej správy na úseku stavebného konania preniesla na subjekt súkromného práva a umožnila mu oboznamovať sa so stavebnými spismi, s chránenými osobnými údajmi účastníkov konania, odovzdala mu do dispozície doklady spisy. Údaje v týchto dokladoch a spisoch nepochybne podliehali pod ochranu osobných údajov a obec ich nemohla dať do dispozície takého subjektu, aj keď s ním uzavrela dohodu o pracovnej činnosti. Len zamestnanec vo verejnom záujme môže za obec vykonávať činnosti na úseku prenesenej štátnej správy v stavebnom konaní, pričom len takýto oprávnený zamestnanec má pri výkone tejto verejnej správy postavenie verejného činiteľa so všetkými právami a povinnosťami, teda aj so zodpovednosťou z toho vyplývajúcou a možnosťou postihu takéhoto zamestnanca za nesprávne alebo nezákonné rozhodnutie. Práve týmto postavením sa zamestnanec obce vo verejnom záujme s odbornou spôsobilosťou odlišuje od subjektu súkromného práva, ktorý nemá a nemôže mať v tomto konaní postavenie verejného činiteľa a obec, pokiaľ vykonáva prenesenú štátnu správu nezákonným spôsobom, nemá možnosť postihu takého subjektu za nezákonné alebo nesprávne rozhodnutie.

21. K bodu 45 rozsudku, sťažovateľ uviedol, že podľa názoru súdu nedodržanie lehôt na rozhodnutie podľa § 49 a postupu Správneho poriadku podľa názoru súdu nemôže v žiadnom prípade mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia a zrušenie rozhodnutia nemôže byť na ťarchu účastníka konania, ktorému stavebný úrad, čo aj po lehote na vydanie rozhodnutia, napadnutým rozhodnutím vyhovel.

22. Žalobca v žalobe netvrdil, že ide o podstatnú vadu konania, ktorá ma vplyv na zákonnosť rozhodnutia. Prokurátor je v proteste prokurátora povinný uviesť všetky porušenia zákona, ktoré preskúmaním kolaudačného konania a kolaudačného rozhodnutia zistí. Podľa nášho názoru porušenie lehoty na rozhodnutie podľa § 49 Správneho poriadku a nedodržanie postupu podľa tohto ustanovenia dokumentuje práve to, že stavebný úrad v tomto konaní vôbec nerešpektoval zákonné ustanovenia Stavebného zákona a Správneho poriadku, čím aj porušil právo účastníkov na vydanie rozhodnutia v primeraných a zákonných lehotách a zároveň ustanovenie § 3 ods. 4 Správneho poriadku.

23. K bodu 46 rozsudku, k námietke žalobcu, že oznámenie o začatí kolaudačného konania nebolo doručené v lehote podľa § 80 ods. 1 Stavebného zákona a neobsahuje upozornenie podľa § 80 ods. 2 Stavebného zákona, že účastníci konania a dotknuté orgány môžu námietky a stanoviská uplatniť najneskoršie pri ústnom konaní, inak na ne neprihliadne, krajský súd tvrdí, že takéto pochybenie by mohlo mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia, ak by námietky a stanoviská boli uplatnené, čo aj po uskutočnení ústneho pojednávania a na tieto stanoviská by stavebný úrad neprihliadal, resp. pokiaľ by uplatnenie námietok a stanovísk stavebný úrad vôbec nepripustil. Ak však námietky uplatnené neboli, resp. z administratívneho spisu nevyplýva podanie námietok, pochybenie žalovaného nemá charakter podstatného porušenia ustanovení o konaní.

24. Krajský súd takýmto odôvodnením bagatelizuje kogentné ustanovenie § 80 ods. 1 Stavebného zákona, ktoré striktne vymedzuje povinnosť stavebného úradu oznámiť všetkým subjektom oprávneným zúčastniť sa na kolaudačnom konaní začatie kolaudačného konania najmenej 10 dní pred ústnym pojednávaním spojeným s miestnym zisťovaním. Zakotvenie tejto lehoty nie je samoučelné, ale môže mať za následok porušenie práva účastníkov a ostatných subjektov na vyjadrenie sa k podkladom kolaudačného rozhodnutia.

25. Aj tvrdenie súdu o tom, že porušenie ustanovenia § 80 ods. 2 Stavebného úradu nemá charakter podstatného porušenia ustanovení o konaní, tak ako tento názor krajský súd zdôvodnil, je v rozpore s ustanovením § 80 ods. 2 stavebného zákona, ktoré kogentným spôsobom ukladá stavebnému úradu povinnosť upozorniť účastníkov a dotknuté orgány štátnej správy, že námietky a stanoviská môžu uplatniť najneskôr pri ústnom pojednávaní, inak sa na ne neprihliadne. Na tejto zákonnej povinnosti nemení nič okolnosť, že účastníci konania alebo eventuálne dotknuté orgány štátnej správy túto možnosť nevyužijú. Poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Sžp/1/2011 z 20.07.2011.

26. V ustanovení § 80 ods. 2 Stavebného zákona je v modifikovanej forme vyjadrená aj základná zásada správneho konania definovaná v ustanovení § 3 ods. 2 Správneho poriadku, podľa ktorej správne orgány sú povinné postupovať v konaní v úzkej súčinnosti s účastníkmi konania, zúčastnenými osobami a inými osobami, ktorých sa konanie týka a dať im vždy príležitosť, aby mohli svoje práva a záujmy účinne obhajovať, najmä sa vyjadriť k podkladu rozhodnutia, a uplatniť svoje návrhy. Účastníkom konania, zúčastneným osobám a iným osobám, ktorých sa konanie týka musia správne orgány poskytovať pomoc a poučenia, aby pre neznalosť právnych predpisov neutrpeli v konaní ujmu. Táto zásada má v praxi zabezpečiť taký postup správnych orgánov voči daným osobám, by mohli tieto v konaní obhajovať svoje práva a záujmy účinne. Základným predpokladom je, aby im k tomu správny orgán vždy dal príležitosť. Správny orgán nemôže znemožňovať cieľ tejto úpravy aktívnym konaním, ale ani svojím pasívnym správaním, ktoré je v rozpore so zákonom, v danom prípade tým, že neupozorní účastníkov kolaudačného konania a ostatné zainteresované subjekty na možnosť uplatniť svoje námietky a pripomienky a neurčí im lehotu na ich uplatnenie.

27. K bodu 47 rozsudku, k namietanému porušeniu ustanovenia § 81a ods. 1 Stavebného zákona pokiaľ ide o obsah protokolu o ústnom pojednávaní, krajský súd uvádza, že pri posudzovaní obsahu protokolu

vychádzal z obsahu žiadosti o vydanie kolaudačného rozhodnutia a samotného kolaudačného rozhodnutia. Tvrdí, že námietka žalobcu neobstojí, keďže ustanovenie § 81a ods. 1 Stavebného zákona neurčuje, aby protokol o kolaudačnom konaní obsahoval aj súpis predložených dokladov.

28. Z ustanovenia § 18 ods. 1 vyhlášky č. 453/2000 Z. z. vyplýva, aké doklady predkladá stavebník k ústnemu konaniu. Z uvedeného je zrejme vyvoditeľ, že tieto doklady, keďže z ústneho konania sa vyhotovuje protokol alebo záznam, musia byť v nich uvedené. Z obsahu zápisnice z ústneho konania (správne protokolu) pri tom ani nevyplýva konštatovanie splnenia podmienok stavebného povolenia a najmä, či sa dodržali podmienky stavebného povolenia a či sa vyhovel všeobecným požiadavkám na výstavbu podľa § 81a ods. 1 písm. b) stavebného zákona.

29. K bodu 48 a 50 rozsudku, k námietke žalobcu, že z návrhu na začatie kolaudačného konania vyplývajú zmeny oproti stavebnému povoleniu a nebolo vykonané porovnanie skutočného realizovania dokončenej stavby s projektovou dokumentáciou overenou stavebným úradom a súpis zistených odchýlok a skutočného realizovania stavby, teda rozpor s ustanovením § 81a ods. 1 Stavebného zákona, správny súd poukázal na ustanovenie § 11 ods. 1 vyhl. č. 453/2000 Z. z. Poukázal na to, že z návrhu na vydanie kolaudačného rozhodnutia vyplýva, že stavebník navrhované zmeny uviedol a odôvodnil ich, boli vyznačené v overenej projektovej dokumentácii. Z toho je podľa názoru súdu zrejme, že sa stavebný úrad zmenami zaoberal a vyhodnotil ich ako nepodstatné odchýlky od projektovej dokumentácie overenej v stavebnom konaní. Ak stavebný úrad konštatoval, že stavba bola realizovaná podľa schválenej projektovej dokumentácie, má sa za to, že zmeny po ich vyznačení do pôvodnej projektovej dokumentácie sa stávajú jej súčasťou. V kolaudačnom rozhodnutí je odkaz na projektovú dokumentáciu so zakreslením zmien.

S uvedenou argumentáciou súdu nie je možné súhlasiť. Skutočnosť, že stavebník do projektovej dokumentácie a návrhu na vydanie kolaudačného rozhodnutia vyznačil zmeny oproti projektovej dokumentácii schválenej v stavebnom konaní, nezbavuje stavebný úrad povinnosti skúmať, či sa stavba uskutočnila podľa dokumentácie overenej v stavebnom konaní a či sa dodržali zastavovacie podmienky určené územným plánom zóny alebo podmienky určené v územnom rozhodnutí a v stavebnom povolení (§ 81 ods. 1 Stavebného zákona). Z ustanovenia § 81a ods. 1 Stavebného zákona okrem iného vyplýva, že protokol o ústnom pojednávaní musí okrem iného obsahovať zistenie, či sa dodržali podmienky územného rozhodnutia a stavebného povolenia a či sa vyhovel všeobecným technickým požiadavkám na výstavbu a porovnanie skutočného realizovania dokončenej stavby s projektovou dokumentáciou overenou stavebným úradom.

30. Z obsahu stavebného povolenia č. 720/2003 zo dňa 18.08.2003 je zrejme, že týmto stavebným povolením boli vo výroku určené záväzné podmienky na realizáciu stavby. Splnenie týchto podmienok stavebný úrad vôbec reálne neskúmal. Iba formálne konštatoval, že stavba nie je v rozpore s projektovou dokumentáciou overenou v stavebnom konaní. Ak by stavebný úrad pri kolaudačnom konaní bol postupoval v súlade s § 81 ods. 1 stavebného zákona a v protokole by presne špecifikoval, či podmienky stavebného povolenia boli dodržané, ktoré podmienky stavebného povolenia boli dodržané a ktoré nie, tak ako mu to ukladá Stavebný zákon v ustanovení § 81a ods. 1, musel by zistiť, že stavba aj s vyznačenými zmenami nie je v súlade s podmienkami určenými v stavebnom konaní.

31. Na dokumentáciu takéhoto formálneho postupu stavebného úradu žalobca do žaloby uviedol obsah podnetu na podanie protestu prokurátora podaného SPP-Distribúcia a.s., a pripojil predložené doklady podávateľom, v ktorých podávateľ poukazuje na nedodržanie podmienok stavebného konania a to najmä podmienok pod bodom 19, 20 a 21 stavebného povolenia-stavebníci nevybudovali chráničku, neumiestnili betónový panel na mieste križovania vysokotlakového plynovodu a miestnej komunikácie, nepredložili realizačný projekt na vyjadrenie, na dotknutých pozemkoch zrealizovali ďalšie objekty, na ktoré im SPP-Distribúcia a.s. neudelil súhlas a boli v rámci kolaudačného konania dokreslené perom.

32. Aj z týchto skutočností je zrejme, že stavebný úrad pri preskúmaní podmienok podľa § 81 ods. 1 Stavebného zákona a ich špecifikácie v protokole z ústneho pojednávania podľa § 81a ods. 1 Stavebného

zákona nepostupoval v súlade so zákonom a len formálne konštatoval, že skutočné vyhotovenie stavby a jej užívanie nebude ohrozovať verejné záujmy, život a zdravie osôb a ani životné prostredie.

33. Z týchto dôvodov nie je možné ani súhlasiť tvrdením súdu v bode 50 rozsudku, že išlo o rozšírenie dôvodov žaloby o dôvody tvrdenej nezákonnosti oproti dôvodom uvedených v proteste prokurátora, na čo prokurátor nie je aktívne legitimovaný.

34. K bodu 49 a 51 rozsudku, uviedol, že v žalobe je konštatované, tak ako v proteste prokurátora, že doklady o oznámení kolaudačného rozhodnutia dotknutým orgánom štátnej správy sa v spise nenachádzali, aj keď nejde o podstatnú vadu konania, v každom spise by sa mali nachádzať doklady, že rozhodnutie bolo účastníkom a iným subjektom konania riadne oznámené. K bodu 51 rozsudku uviedol, že okrem náležitostí kolaudačného rozhodnutia vo vyhl. č. 453/2000 Z.z., vzťahuje sa na náležitosti kolaudačného rozhodnutia aj ust. § 47 ods. 3 Správneho poriadku. Vzhľadom na uvedené žiadal, aby kasačný súd zmenil rozsudok krajského súdu, tak, že rozhodnutie žalovaného zruší a vec mu vráti na ďalšie konanie.

35. Žalovaný sa písomne k podanej kasačnej sťažnosti vyjadril. Mal za to, že kolaudačné rozhodnutie vo veci považuje v plnom rozsahu za zákonné. Konajúci súd vec riadne preskúmal a nenašiel žiadne také závažné pochybenia, ktoré by umožňovali vyvodiť iné závery, čo bolo potvrdené rozsudkom, ktorý je predmetom kasačnej sťažnosti. Rozsah kasačnej sťažnosti podanej Okresnou prokuratúrou je argumentačne totožný s pôvodne podanou žalobou a neuvádza sa v nej nič nové. Navrhol ako nedôvodnú kasačnú sťažnosť zamietnuť.

36. Ku kasačnej sťažnosti sa písomne vyjadril ďalší účastník konania v rade 1/. S tvrdeniami uvádzanými v kasačnej sťažnosti sťažovateľa vyjadril nesúhlas. Mal za to, že doplnili riadne všetky náležitosti, ktoré im ukladá zákon. Predložil všetky podklady potrebné ku kolaudácii stavby na ústnom pojednávaní, kde boli prizvaní všetci účastníci konania, tieto boli prítomnou komisiou preskúmané. Stavebný úrad konštatoval, že stavba bola zrealizovaná podľa schválenej projektovej dokumentácie, nikto z prítomných členov kolaudačnej komisie nemal žiadne výhrady. Zdôraznil, že on ako stavebník a užívateľ uvedených nehnuteľností od roku 2003 až dodnes neeviduje žiadnu písomnú ani ústnu sťažnosť od zúčastnených strán, pracovníci SPP a.s. si pravidelne vykonávajú revízie plynovodu, minimálne 3x do roka a vždy majú z ich strany umožnený prístup na pozemok. Projektová dokumentácia pre realizáciu chráničky bola SPP a.s. odsúhlasená a podľa projektu aj realizovaná. Žiadal, aby kasačná sťažnosť bola zamietnutá.

37. Ostatní účastníci konania sa ku kasačnej sťažnosti sťažovateľa písomne nevyjadrili.

IV. Konanie pred kasačným súdom

38. Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky konajúci ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 SSP) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu spolu s konaním, ktoré predchádzalo jeho vydaniu a jednomyseľne dospel k záveru, že kasačná sťažnosť sťažovateľa nie je dôvodná. Rozhodol tak bez nariadenia pojednávania podľa § 455 SSP s tým, že deň vyhlásenia bol zverejnený na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke najvyššieho súdu SR www.nsud.sk. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 20. februára 2020 (§ 137 ods. 2 SSP).

39. V predmetnej veci bolo potrebné predostrieť, že predmetom kasačnej sťažnosti bol rozsudok Krajského súdu, ktorým správny súd zamietol žalobu, ktorou sa sťažovateľ domáhal zrušenia rozhodnutia žalovaného (kolaudačného rozhodnutia), ktorým povolil ďalšiemu účastníkovi konania v rade 1/ a jeho manželke, ďalšej účastníčke konania v rade 2/ trvalé užívanie stavby: „Predaj okrasných rastlín, Hliník nad Hronom“, povolený na pozemkoch podľa parc. čísla F. XXXX/X, F. XXXX/XX-XX, F. XXXX/X, F. XXXX/XX, F.. Ú.B. P. X. P.. Išlo o nasledovné stavebné objekty: SO01 predajňa - objekt s jedným podlažím, zastrešený sedlovou strechou, osadený na pozemku parc. č. F. XXXX/XX. Predajňa je otvorená nasledovnými miestnosťami: Predajňa - 19,80 m², kancelária - 21,30 m², kuchynka - 6,80 m², predsieň, sprcha + WC - 5,90 m². Objekt je napojený na elektrickú energiu, vodu, je odkanalizovaný. Výkurovanie lokálne na tuhé palivo, príprava PUV elektrickým ohrievačom vody.

Sklad - objekt jednopodlažný na pozemkoch parc. č. F. XXXX/XX, F. XXXX/XX. Sklad náradia - objekt jednopodlažný. Parc. č. F. XXXX/XX SO02 - parkovisko a obslužná komunikácia - betónová dlažba - Premak HK a cestné panely IZD 3/828. Ostatné plochy využívané pre záhradkársku produkciu. V odôvodnení rozhodnutia bolo konštatované, že navrhovatelia k návrhu na vydanie kolaudačného rozhodnutia v priebehu konania predložili právoplatné stavebné povolenie pod č. 720/2003, 3146/2003 zo dňa 18. augusta 2003, projektovú dokumentáciu, overené pečiatkou právoplatnosti stavebného úradu, projektovú dokumentáciu zakreslenia zmien oproti schválenej projektovej dokumentácii, geometrický plán č. 3334501-001/2014 vypracovaný A. E. R., overený dňa 10. marca 2014, záväzné stanovisko regionálneho úradu verejného zdravotníctva v Žiari nad Hronom, energetický certifikát zo dňa 14. februára 2014 vypracovaný odborne spôsobilou osobou A. L. F. - EAB, Žiar nad Hronom, protipožiarnu bezpečnosť vypracovanú Ľ.N. P. - špecialistom protipožiarnej ochrany, potvrdení o vykonaní preskúšania komína zo dňa 10. februára 2014, vypracované Š.V. P. - revízny technik komínov, atesty, certifikáty, vyhlásenia o zhode stavebných výrobkov a použitých materiálov a doklad o zaplatení správneho poplatku.

40. Najvyšší súd ako súd kasačný preskúmal rozsudok Krajského súdu primárne v medziach kasačnej sťažnosti ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci kasačného konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného, najmä z toho pohľadu, či kasačné námietky sťažovateľa boli spôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku krajského súdu. Po preverení správnosti podmienok vykonávania súdneho prieskumu rozhodnutí správneho orgánu (najmä splnenia podmienok konania v okruhu účastníkov konania) sa kasačný súd stotožňuje so skutkovými závermi Krajského súdu v tom rozsahu, ako si ich osvojil krajský súd zo zistení uvedených sťažovateľom a žalovaným správnym orgánom, ktoré sú obsiahnuté v administratívnom spise.

41. Podľa § 2 ods. 2 SSP každý kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde.

42. Podľa § 5 ods. 11 SSP konanie pred správnym súdom funkčne súvisí s výkonom dozoru prokurátora nad zachovávaním zákonnosti orgánmi verejnej správy podľa osobitného predpisu.

43. Podľa § 6 ods. 1 SSP správne súdy v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

44. Podľa § 45 ods. 1 SSP prokurátor je oprávnený podať správnu žalobu podľa § 6 ods. 2 písm. a) až d) proti rozhodnutiu orgánu verejnej správy alebo opatreniu orgánu verejnej správy, proti ktorému podal protest, ktorému nebolo vyhovené.

45. Podľa § 178 ods. 2 SSP prokurátor môže podať správnu žalobu proti rozhodnutiu orgánu verejnej správy alebo opatreniu orgánu verejnej správy, ak orgán verejnej správy nevyhovelo jeho protestu a nezrušil ním napadnuté rozhodnutie alebo opatrenie.

46. Podľa § 22 ods.1 písm. c) zákona č.153/2001 Z.z. o prokuratúre prokurátor je oprávnený podať protest proti rozhodnutiu, ktorým bol porušený zákon alebo iný všeobecný právny predpis.

47. Podľa § 27 ods.2 zákona č.153/2001 Z.z. ak bezprostredne nadriadený orgán, dozerajúci orgán alebo orgán uvedený v odseku 1 písm. a) nevyhovelo protestu prokurátora, môže prokurátor podať na súd žalobu na preskúmanie zákonnosti tohto rozhodnutia, ak tak ustanovuje osobitný zákon.

48. Podľa § 117 ods.1, 3 Stavebného zákona

(1) Stavebným úradom je obec. Pôsobnosť stavebného úradu je preneseným výkonom štátnej správy.
(3) Zamestnanec obce, ktorý zabezpečuje činnosť stavebného úradu, musí spĺňať osobitný kvalifikačný predpoklad. Získanie osobitného kvalifikačného predpokladu sa overuje skúškou. Obsah a rozsah odbornej prípravy a postup pri overovaní a osvedčovaní osobitného kvalifikačného predpokladu ustanoví všeobecne záväzný právny predpis, ktorý vydá ministerstvo.

49. Podľa § 76 ods.1 Stavebného zákona dokončenú stavbu, prípadne jej časť spôsobilú na samostatné užívanie alebo tú časť stavby, na ktorej sa vykonala zmena alebo udržiavacie práce, pokiaľ tieto stavby vyžadovali stavebné povolenie, možno užívať len na základe kolaudačného rozhodnutia.

50. Podľa § 77 Stavebného zákona kolaudačné konanie vykonáva stavebný úrad, ktorý vydal stavebné povolenie alebo povolil terénne úpravy, ťažobné a im podobné alebo s nimi súvisiace práce, ako aj informačné, reklamné a propagačné zariadenia.

51. Podľa § 78 ods. 1 Stavebného zákona účastníkmi kolaudačného konania sú stavebník, vlastník stavby, ak nie je stavebníkom a vlastníkom pozemku, na ktorom je stavba umiestnená.

52. Podľa § 79 Stavebného zákona

(1) Kolaudačné konanie sa začína na návrh stavebníka.
(2) Návrh na kolaudáciu stavby sa podáva písomne. V návrhu sa uvedie označenie a miesto stavby, terénnych úprav alebo miesto ťažobných prác, predpokladaný termín dokončenia stavby alebo terénnych úprav, alebo ťažobných prác vrátane vypratania staveniska a dokončenia úprav okolia stavby a údaj o tom, či sa bude vykonávať skúšobná prevádzka a čas jej trvania.

53. Podľa § 80 Stavebného zákona

(1) Stavebný úrad oznámi účastníkom konania, obci, ak nie je stavebným úradom príslušným na kolaudačné konanie a dotknutým orgánom začatie kolaudačného konania najmenej 10 dní pred ústnym pojednávaním spojeným s miestnym zisťovaním.
(2) V oznámení o začatí kolaudačného konania upozorní stavebný úrad účastníkov a dotknuté orgány, že námietky a stanoviská môžu uplatniť najneskôr pri ústnom pojednávaní, inak že sa na ne neprihliadne.
(3) Stavebný úrad prizve na kolaudačné konanie projektanta a ak ide o stavbu uskutočnenú svojpomocou aj osobu, ktorá vykonáva stavebný dozor. Ak je to účelné, prizve aj zhotoviteľa stavby alebo inú osobu.

54. Podľa § 81 ods.1 Stavebného zákona v kolaudačnom konaní stavebný úrad najmä skúma, či sa stavba uskutočnila podľa dokumentácie overenej stavebným úradom v stavebnom konaní a či sa dodržali zastavovacie podmienky určené územným plánom zóny alebo podmienky určené v územnom rozhodnutí a v stavebnom povolení. Ďalej skúma, či skutočné realizovanie stavby alebo jej užívanie nebude ohrozovať verejný záujem, predovšetkým z hľadiska ochrany života a zdravia osôb, životného prostredia, bezpečnosti práce a technických zariadení.

55. Podľa § 81a Stavebného zákona

(1) Stavebný úrad spíše o ústnom pojednávaní protokol, ktorý obsahuje
a) označenie stavby,
b) zistenie, či sa dodržali podmienky územného rozhodnutia a stavebného povolenia a či sa vyhovel všeobecným technickým požiadavkám na výstavbu,
c) porovnávanie skutočného realizovania dokončenej stavby s projektovou dokumentáciou overenou stavebným úradom,
d) súpis zistených odchýlok od skutočného realizovania stavby, prípadne odkaz na podklady kolaudačného rozhodnutia,
e) námietky účastníkov konania,

f) stanoviská dotknutých orgánov.

(2) Protokol podľa odseku 1 môže stavebný úrad nahradiť jednoduchým záznamom, najmä ak sa stavba dokončila v súlade s overenou dokumentáciou, ak nie sú zistené odchýlky od skutočného realizovania stavby a neboli podané námietky účastníkov konania.

56. Podľa § 81b Stavebného zákona kolaudačné rozhodnutie sa nevydá, ak nie je zaistená bezpečnosť a ochrana zdravia ľudí a životného prostredia, ako aj riadne užívanie stavby na určený účel, najmä ak

- a) nie je podľa dokumentácie overenej stavebným úradom v stavebnom konaní zabezpečené vykurovanie stavby a pripojenie na rozvod vody, elektriny a na kanalizačnú sieť,
- b) nie je zaistená bezpečná a plynulá prevádzka výťahov podľa overenej dokumentácie,
- c) nie je zaistený bezpečný prístup a príchod k stavbám,
- d) nie sú splnené podmienky stavebného povolenia na nevyhnutnú komplexnosť výstavby a na vylúčenie negatívnych účinkov stavby na okolité životné prostredie, prípadne ich obmedzenie na prípustnú mieru,
- e) nie sú predložené doklady o vyhovujúcich výsledkoch predpísaných skúšok a vyhlásenia výrobcu o zhode stavebných výrobkov (§ 43f),
- f) nie je predložený energetický certifikát a ide o bytovú budovu podliehajúcu povinnej energetickej certifikácii.

57. Podľa § 82 Stavebného zákona

(1) Kolaudačným rozhodnutím sa povoľuje užívanie stavby na určený účel, a ak je to potrebné, určia sa podmienky užívania stavby.

(2) V kolaudačnom rozhodnutí môže stavebný úrad určiť podmienky vyplývajúce zo všeobecných technických požiadaviek na výstavbu, odstránenie drobných nedostatkov skutočného realizovania stavby zistených pri kolaudačnom konaní a určiť primeranú lehotu na ich odstránenie. Môže tak urobiť iba v prípade, že ide o nedostatky, ktoré neohrozujú zdravie a bezpečnosť osôb a nebránia vo svojom súhrne riadnemu a nerušenému užívaniu stavby na určený účel; inak kolaudačné rozhodnutie nevydá.

(3) Ak ide o nebytovú budovu, stavebný úrad v podmienkach podľa odseku 2 určí lehotu, do ktorej je stavebník povinný predložiť energetický certifikát kolaudovanej budovy; táto lehota nesmie byť dlhšia ako šesť mesiacov.

(4) V podmienkach užívania stavby stavebný úrad podľa druhu a účelu stavby uloží najmä vyznačenie drobných odchýlok do overenej dokumentácie stavby, ktoré stavebný úrad vzal na vedomie, a ďalšie povinnosti na zabezpečenie verejných záujmov, na ochranu práv a oprávnených záujmov účastníkov, na zabezpečenie záujmov starostlivosti o životné prostredie, bezpečnosť a ochranu zdravia ľudí, požiaru bezpečnosť a zabezpečenie prístupu osobám s obmedzenou schopnosťou pohybu a orientácie.

(5) Ak sa má stavba užívať ako prevádzkareň, je kolaudačné rozhodnutie zároveň osvedčením, že prevádzkareň je spôsobilá na prevádzku.

58. Podľa § 11 Vyhlášky č.453/2000 Z.z. ak zmena stavby spočíva iba v nepodstatných odchýlkach od projektovej dokumentácie overenej v stavebnom konaní (napr. sa nemení umiestnenie, pôdorysné ani výškové ohraničenie stavby, účel, konštrukčné ani dispozičné riešenie), možno zmenu po dohode so stavebným úradom vyznačiť priamo v overených vyhotoveniach pôvodnej projektovej dokumentácie stavby a prerokovať v kolaudačnom konaní.

59. Podľa § 20 Vyhlášky č.453/2000 Z.z. kolaudačné rozhodnutie obsahuje okrem všeobecných náležitostí

- a) meno, priezvisko (názov) a adresu (sídlo) navrhovateľa,
- b) označenie stavby,
- c) vymedzenie účelu užívania stavby,
- d) podmienky pre užívanie stavby, ktorými sa zabezpečí ochrana verejných záujmov a právom chránených záujmov účastníkov konania, najmä z hľadiska starostlivosti o životné prostredie, zdravia

ľudí, požiarnej ochrany, bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci,

e) lehotu na odstránenie drobných nedostatkov skutočného realizovania stavby, ktoré vo svojom súhrne nebránia riadnemu a nerušenému užívaniu stavby.

60. Podľa § 126 ods.1 Stavebného zákona ak sa konanie podľa tohto zákona dotýka záujmov chránených predpismi o ochrane zdravia ľudu, o utváraní a ochrane zdravých životných podmienok, vodách, o ochrane prírodných liečebných kúpeľov a prírodných liečivých zdrojov, o ochrane poľnohospodárskeho pôdneho fondu, o lesoch a lesnom hospodárstve, o opatreniach na ochranu ovzdušia, o ochrane a využití nerastného bohatstva, o kultúrnych pamiatkach, o štátnej ochrane prírody, o požiarnej ochrane, o zákaze biologických zbraní, na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci, o odpadoch, o veterinárnej starostlivosti, o vplyvoch na životné prostredie, o jadrovej bezpečnosti jadrových zariadení, o prevencii závažných priemyselných havárií, o správe štátnych hraníc, o pozemných komunikáciách, o dráhach a o doprave na dráhach, o civilnom letectve, o vnútrozemskej plavbe, o energetike, o tepelnej energetike, o elektronických komunikáciách, o verejných vodovodoch a verejných kanalizáciách, o civilnej ochrane, o inšpekcii práce a o štátnej geologickej správe, rozhodne stavebný úrad na základe záväzného stanoviska dotknutého orgánu podľa § 140a, ktorý uplatňuje požiadavky podľa osobitných predpisov.

61. Podľa § 140a ods. 1, ods. 3 Stavebného zákona

(1) Dotknutým orgánom podľa tohto zákona je

a) orgán verejnej správy, ktorý je správnym orgánom chrániacim záujmy uvedené v § 126 ods.1, ak konanie podľa osobitného predpisu upravujúceho jeho pôsobnosť je súčasťou konania podľa tohto zákona, má naň nadväzovať alebo s ním súvisí,

b) obec, ak nie je stavebným úradom podľa tohto zákona a konanie sa týka pozemku alebo stavby na jej území, okrem stavieb uvedených v § 117b,

c) vlastník sietí a zariadení technického vybavenia územia a iná právnická osoba, ak to ustanovuje osobitný predpis.

(3) Dotknuté orgány v konaniach podľa tohto zákona chránia záujmy uvedené v § 126 ods. 1 v rámci svojej pôsobnosti najmä tým, že majú právo nazerat' do spisov, podávať záväzné stanoviská podľa § 140b, zúčastňovať sa na ústnom pojednávaní a miestnej obhliadke a vykonávať so stavebným úradom spoločné úkony podľa tohto zákona.

62. Podľa § 140 Stavebného poriadku ak nie je výslovne ustanovené inak, vzťahujú sa na konanie podľa tohto zákona všeobecné predpisy o správnom konaní.

63. Podľa § 143 Stavebného zákona podrobnosti o

a) obsahu a spôsobe spracovania územnoplánovacích podkladov, územnoplánovacej dokumentácie a ich zadaní, registračných listov územných plánov a o obsahu územnoplánovacích činností,

b) obsahu žiadosti o overenie odbornej spôsobilosti na obstarávanie územnoplánovacích podkladov a územnoplánovacej dokumentácie obcí a o spôsobe ich overenia,

c) obsahu rozhodnutí, návrhov na jeho vydanie a rozsahu a obsahu prikladanej dokumentácie, ohlásení drobných stavieb, stavebných úprav a udržiavacích prác,

d) všeobecných technických požiadavkách na výstavbu a všeobecných technických požiadavkách na stavby užívané osobami s obmedzenou schopnosťou pohybu a orientácie, ustanoví všeobecne záväzný právny predpis, ktorý vydá ministerstvo.

64. Podľa § 47 ods.1-5 Správneho poriadku

(1) Rozhodnutie musí obsahovať výrok, odôvodnenie a poučenie o odvolaní (rozklade). Odôvodnenie nie je potrebné, ak sa všetkým účastníkom konania vyhovuje v plnom rozsahu.

(2) Výrok obsahuje rozhodnutie vo veci s uvedením ustanovenia právneho predpisu, podľa ktorého sa rozhodlo, prípadne aj rozhodnutie o povinnosti nahradiť trovy konania. Pokiaľ sa v rozhodnutí ukladá účastníkovi konania povinnosť na plnenie, správny orgán určí pre ňu lehotu; lehota nesmie byť kratšia, než ustanovuje osobitný zákon.

(3) V odôvodnení rozhodnutia správny orgán uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval, a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia.

(4) Poučenie o odvolaní (rozklade) obsahuje údaj, či je rozhodnutie konečné alebo či sa možno proti nemu odvolať (podať rozklad), v akej lehote, na ktorý orgán a kde možno odvolanie podať. Poučenie obsahuje aj údaj, či rozhodnutie možno preskúmať súdom.

(5) V písomnom vyhotovení rozhodnutia sa uvedie aj orgán, ktorý rozhodnutie vydal, dátum vydania rozhodnutia, meno a priezvisko fyzickej osoby a názov právnickej osoby. Rozhodnutie musí mať úradnú pečiatku a podpis s uvedením mena, priezviska a funkcie oprávnenej osoby. Osobitné právne predpisy môžu ustanoviť ďalšie náležitosti rozhodnutia.

65. Podľa § 49 Správneho poriadku

(1) V jednoduchých veciach, najmä ak možno rozhodnúť na podklade dokladov predložených účastníkom konania, správny orgán rozhodne bezodkladne.

(2) V ostatných prípadoch, ak osobitný zákon neustanovuje inak, je správny orgán povinný rozhodnúť vo veci do 30 dní od začatia konania; vo zvlášť zložitých prípadoch rozhodne najneskôr do 60 dní; ak nemožno vzhľadom na povahu veci rozhodnúť ani v tejto lehote, môže ju primerane predĺžiť odvolací orgán (orgán príslušný rozhodnúť o rozklade). Ak správny orgán nemôže rozhodnúť do 30, prípadne do 60 dní, je povinný o tom účastníka konania s uvedením dôvodov upovedomiť.

66. Podľa § 51 ods.1 Správneho poriadku rozhodnutie sa účastníkovi konania oznamuje doručením písomného vyhotovenia tohto rozhodnutia, ak zákon neustanovuje inak. Deň doručenia rozhodnutia je dňom jeho oznámenia.

67. Kasačný súd po preskúmaní spisového materiálu krajského súdu, ktorého súčasťou je aj administratívny spis žalovaného, dospel k záveru, že kasačné námietky sťažovateľa nie sú dôvodné.

68. Sťažovateľ namietal, že krajský súd nesprávne právne posúdil. Vo vzťahu k uvedenej námietke dôvodu kasačnej sťažnosti, že krajský súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 440 ods. 1 g/ SSP) musí kasačný súd s prihliadnutím na zásadu kontinuálneho výkonu štátnej moci (čl. 1 ods. 1 veta prvá Ústavy SR) zdôrazniť, že doterajšia ustálená judikatúra Najvyššieho súdu SR chápe takto sformulovaný sťažnostný dôvod zakotvený v § 440 ods. 1 g/ SSP vo vzťahu k meritu prejednávanej veci t. j. na prvom mieste ako nesprávnu aplikáciu právnej normy, že doterajšia ustálená judikatúra Najvyššieho súdu Slovenskej republiky chápe takto sformulovaný sťažnostný dôvod zakotvený v § 440 ods. 1 písm. g) S.s.p. vo vzťahu k meritu prejednávanej veci, t. j. na prvom mieste ako nesprávnu aplikáciu právnej normy (hypotéza ako právny skutkový stav a dispozícia) na riadne zistený faktický skutkový stav vyplývajúci z merita veci, na druhom mieste ako nesprávny výber ustanovenia a v poslednom rade ako nesprávny výber právneho predpisu.

69. Navyše právnym posúdením veci je analytická činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje čiastkové právne závery a spätnou aplikáciou vybranej právnej normy preveruje úplnosť a riadnosť fakticky zisteného skutkového stavu. Toto je základným poslaním správneho súdu pri prieskume zákonnosti rozhodnutia orgánov verejnej správy, pričom nielen situácia „res judicata“ tvorí rozhodovaciu prekážku, ale aj ustálená rozhodovacia prax kasačného súdu ako relevantný precedens v súlade s článkom 1 ods. 1 veta prvá Ústavy SR vytvára zákonodarcom akceptovanú rozhodovaciu prekážku.

70. V súvislosti s uvedeným kasačný súd musí zdôrazniť, že v aplikačnom postupe krajského súdu pri rozhodovaní o merite sporu nezistil nedostatky právneho posúdenia v merite veci.

71. Kasačný súd dáva do pozornosti, že žaloba prokurátora predstavuje osobitný prostriedok preskúmania zákonnosti rozhodnutia správnych orgánov z hľadiska toho, že samotný účastník sa necíti ukrátený na svojich právach a preto takúto žalobu nepodal. Samotná žaloba prokurátora slúži k plneniu úlohy prokuratúry v zmysle ustanovenia zákona o prokuratúre, chráni objektívne právo, pričom prokurátor do prijatia nového správneho súdneho poriadku (žaloba totiž bola podaná za účinnosti zákona č. 99/1963 Zb.) v zmysle § 249 O.s.p., pri podaní žaloby mal dbať, o to, aby práva nadobudnuté v dobrej viere boli čo najmenej dotknuté. Správny súdny poriadok obdobné ustanovenie neobsahuje, avšak nebolo možné odhliadnuť od toho, že protest prokurátora bol podaný za účinnosti občianskeho súdneho poriadku a to konkrétne dňa 04.12.2015 a žaloba sťažovateľa bola podaná dňa 04.05.2016, teda v čase, keď O.s.p. takýto imperatív obsahovalo. Bez ohľadu, že správny súdny poriadok otázku čo najmenšieho dotyku práv nadobudnutých v dobrej viere, ktorú predstavovala v slobodnej právnej úprave ako určitý materiálny korektív spojený so žalobnou ingerenciou prokurátora súčasné znenie § 45 SSP už neobsahuje, nič to nemení na veci, že ustanovenie § 3 ods. 1 zákona o prokuratúre ukladá chrániť práva a zákonom chránené záujmy fyzických osôb, právnických osôb a štátu. Podľa § 3 ods. 2 predmetného zákona, prokuratúra je v rozsahu svojej pôsobnosti povinná vo verejnom záujme vykonať opatrenia na predchádzanie porušenia zákonnosti, na zistenie a odstránení porušenia zákonnosti, na obnovu porušených práv a vyvodenie zodpovednosti za ich porušenie. Pri výkone svojej pôsobnosti je prokuratúra povinná využívať všetky zákonné prostriedky tak, aby sa bez akýchkoľvek vplyvov zabezpečila dôsledná účinná a rýchla ochrana práv a zákonom chránených záujmov fyzických osôb, právnických osôb a štátu.

72. Ustanovenie § 491 ods. 2 SSP pamätá na ochranu účastníka konania, keď aplikáciu SSP vylučuje v prípade, že sa má SSP použiť na konanie začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, ak by boli v jeho neprospech. Avšak vylúčenie ustanovení SSP v neprospech sa vzťahuje len na účastníka v pozícii žalobcu, ak je ním fyzická alebo právnická osoba.

73. V posudzovanej veci však takéto nepochybne novým zákonom (SSP) spôsobené nevýhodné postavenie osoby, v neprospech ktorej vylúčenia ustanovení SSP neprichádzalo do úvahy (v pozícii žalobcu je prokurátor), nemohlo zostať zo strany kasačného súdu bez povšimnutia, pretože práve na strane žalobcu (prokurátora) došlo ku kolízii práv a povinností, a to na jednej strane ochrany objektívneho práva a na strane druhej povinnosti ochrany práv a zákonom chránených záujmov, ktoré zákon o prokuratúre ukladá chrániť (§ 3 ods. 1 zákona o prokuratúre).

74. V tejto súvislosti kasačný súd poukazuje aj na judikatúru Ústavného súdu Slovenskej republiky:

„K imanentným znakom právneho štátu v zmysle článku 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky patrí aj princíp právnej istoty, ktorý je spolu s princípom spravodlivosti znakom materiálneho právneho štátu. Princíp právnej istoty vyjadruje požiadavku na jasnosť, určitosť a stálosť rozhodnutí orgánov verejnej moci, ako aj požiadavku na ich presadzovanie zákonom ustanoveným spôsobom v primeranom čase. Súčasťou právnej istoty je dôvera osôb v právny poriadok (legitimate trust), resp. v obsah rozhodnutí a postupov orgánov verejnej moci. Užšou kategóriou ako právna istota je aj legitímne očakávanie (napríklad Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky z 30. apríla 2008, sp. zn. PL. ÚS 16/06, Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky z 28. novembra 2007, sp. zn. PL. ÚS 12/05). Účelom legitímneho očakávania je garancia čitateľnosti správania sa orgánov verejnej moci a ochrana súkromných osôb pred nepredvídateľným mocenským zásahom do ich právnej situácie, na vyústenie ktorej do určitého výsledku sa spoliehali (napríklad Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky z 24. júna 2009, sp. zn. PL. ÚS 16/06, Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky zo 6. februára 2008, sp. zn. PL. ÚS 10/04).

V právnom štáte, v ktorom sú ako neoddeliteľné súčasť okrem iných stelesnené princípy, ako sú právna istota a spravodlivosť (princíp materiálneho právneho štátu), čo možno spoľahlivo vyvodit' z čl. 1 ústavy, sa osobitný dôraz kladie na ochranu tých práv, ktoré sú predmetom jeho úpravy. Povinnosťou všetkých štátnych orgánov je zabezpečiť reálnu možnosť ich uplatnenia tými subjektmi, ktorým boli priznané“ (napr. I. ÚS 17/1999, nález zo dňa 22.09.1999, Zbierka náleзов a uznesení Ústavného súdu

SR 1999, s. 365, zhodne I. ÚS 44/1999, nález z 13.10.1999, Zbierka nálezov a uznesení Ústavného súdu SR 1999, s. 382). „Základné právo na súdnu a inú právnu ochranu v sebe zahŕňa aj právo jednotlivca na legitímne očakávanie. Z hľadiska princípu právnej istoty podlieha ochrane aj legitímne očakávanie, ktoré je užšou kategóriou ako právna istota (napr. nález Ústavného súdu SR, sp. zn. PL. ÚS 16/06 zo dňa 30.04.2008, nález Ústavného súdu sp. zn. PL. ÚS 12/05 zo dňa 28.11.2007).“

75. Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len ako „ústavný súd“) vo svojom náleze sp. zn. PL. ÚS 21/08 poskytol pred princípom ochrany ústavnosti a zákonnosti práve ochranu princípu právnej istoty dôvodiac, že : „...Po uplynutí lehoty, ktorú zákonodarca zohľadňujúci, rešpektujúci a chrániaci ústavné princípy a ústavou chránené hodnoty považuje za primeranú na zásah do právoplatných rozhodnutí orgánov verejnej moci, sa v materiálnom právnom štáte v kolízii dvoch ústavných princíпов - princípu právnej istoty a princípu ochrany ústavnosti a zákonnosti - spravidla uprednostňuje princíp právnej istoty, čím sa okrem iného zabezpečuje ochrana legálne, resp. v dobrej viere nadobudnutých práv.“

76. Je pravdou, že vyššie citovaný nález ústavného súdu bol založený na skutočnostiach, ktoré sa nepribližujú skutkovému stavu v prejednávanej veci, avšak kasačný súd chcel týmto nálezom demonštrovať, že princíp zákonnosti nemá v porovnaní s ostatnými princípmi materiálneho právneho štátu, medzi ktoré nepochybne princíp právnej istoty patrí, zaručený primát, a preto je potrebné každý prejednávaný prípad posudzovať s prihliadnutím na všetky konkrétosti daného prípadu (jeho osobitosti).

77. Práve s ohľadom na vyššie uvedené bolo pre kasačný súd v danej veci rozhodujúce posúdiť nie len relevantnosť námietok sťažovateľa, ktorými sa bude zaoberať nižšie, ale aj mieru zavinenia žalovaného, na výsledku, ktoré hodnotil sťažovateľ ako vady konania, ktoré vyústili do napadnutého rozhodnutia, teda proporionalitu výsledku zamýšľaného žalobou od výsledku tohto posúdenia.

78. Z uvedeného možno vyvodit' záver, že princíp právnej istoty môže pri uplatňovaní oprávnení prokurátora, ako je protest či žaloba ustúpiť iba výnimočne a to za účelom zaistenia nápravy nezákonných rozhodnutí, a teda opravy podstatnejších či základných vád alebo omylov, ale nie z dôvodu akejkolvek snahy o právnu čistotu ako to bolo v predmetnej veci.

79. K námietke nezákonnosti napadnutého rozhodnutia, ktorú sťažovateľ videl v tom, že za žalovaného ako stavebný úrad v kolaudačnom konaní konal a rozhodoval A. E. X., ako neoprávnená osoba, sa kasačný súd v plnom rozsahu stotožňuje s názorom krajského súdu a v podrobnostiach na tento právny názor odkazuje (body 43 a 44 napadnutého rozsudku). Kasačný súd dodáva, že napadnuté rozhodnutie nie je nulitným právnym aktom, ako to tvrdil sťažovateľ, nakoľko rozhodnutie nevykazuje žiadne znaky nulitnosti, rozhodnutie bolo vydané žalovaným, ktorého právomoc rozhodovať vo veci nespochybnil ani sťažovateľ, je podpísané štatutárnym orgánom žalovaného a to starostom, žalovaný činnosť stavebného úradu zabezpečil prostredníctvom zamestnanca, ktorý spĺňal osobitný kvalifikačný predpoklad.

80. K nulitnosti právneho aktu kasačný súd ďalej uvádza, že v latinskej vete „Quod nullum est, nullum prodesit effectum“ je vystihnutá všetka podstata nulitnosti. Správne rozhodnutie je nulitné (ničotné), keď pre svoje vážne chyby nie je schopné vyvolať žiadne verejnoprávne účinky. Hľadá sa na neho, ako by vôbec neexistovalo, teda nebolo. Ide o právne nullum. Preto sa vedľa pojmu „ničotnosť“ možno stretnúť s jeho latinským ekvivalentom v podobe pojmu nullita (nulita). Z pohľadu všeobecnej právnej teórie sa o nulitnosti (ničotnosti) hovorí tak, že akt, ktorý nemá špecifické náležitosti právneho aktu nie je aktom právnym, ale aktom z právneho hľadiska ničotným - paaktom. Inak povedané o ničotnosti aktu sa hovorí vtedy, ak vykazuje také právne nedostatky, že ho musíme považovať za právne „nič“, za akt, ktorý po práve neexistuje, akt, ktorý je právne irelevantný. V tejto všeobecnej a stručne načrtnutej charakteristike podstaty ničotnosti, ako kvalifikovaného právneho nič, panuje ako v judikatúre súdov, tak aj v doktríne jednota, že ničotnosť predstavuje špecifickú skupinu vád správnych rozhodnutí, ktoré pre neho znamenajú negatívne právne dôsledky popierajúce vo svojom dôsledku jeho vlastnú existenciu, čo do povahy vady ide o tie najt'azšie, či najzávažnejšie. Preto sú s ničotnosťou spojené i tie najzávažnejšie dôsledky. Závažnosť vád spôsobuje, že sa u neexistujúceho správneho rozhodnutia ani neuplatní inak

obvyklá zásada prezumpcie správnosti správnych aktov, ktorou disponujú ostatné chybné správne rozhodnutia. V prípade ničotnosti nie je žiadny z adresátov takto postihnutého správneho rozhodnutia, či ďalších subjektov a správnych orgánov povinný rozhodnutie rešpektovať a riadiť sa ním. Preto absolútne zmätočné správne akty (ničotná správne rozhodnutie) možno označiť za pakty.

81. Na základe vyššie uvedeného, s poukazom na skutočnosť, že napadnuté rozhodnutie žalovaného vydal správny orgán k tomu zákonom zmocnený a žalovaný činnosť stavebného úradu zabezpečil prostredníctvom zamestnanca, ktorý spĺňal osobitný kvalifikačný predpoklad, námietku sťažovateľa o nulite takéhoto rozhodnutia vyhodnotil kasačný súd rovnako ako krajský súd za nedôvodnú.

82. K námietke nedodržania lehôt na rozhodnutie s poukazom na § 49 SSP sa kasačný súd opätovne stotožňuje s odôvodnením rozsudku v bode 45. Táto námietka je nepodstatná, nespôsobuje nezákonnosť napadnutého rozhodnutia.

83. K námietke sťažovateľa, že oznámenie o začatí kolaudačného konania nebolo doručené v lehote podľa § 80 ods. 1 Stavebného zákona, neobsahuje upozornenie podľa § 80 ods. 2 Stavebného zákona, kasačný súd opätovne poukazuje na zdôvodnenie tejto námietky na rozsudok krajského súdu a to konkrétne na bod 46 jeho odôvodnenia. Kasačný súd udáva, že podľa § 80 ods. 2 Stavebného zákona o tom, že účastníci a dotknuté orgány môžu námietky a stanoviská uplatniť v najneskoršom pri ústnom pojednávaní, inak sa na ne neprihliadne, z administratívneho spisu vyplýva, že oznámenie o začatí kolaudačného konania upozornenie podľa § 80 ods. 2 stavebného zákona neobsahuje. Takéto pochybenie žalovaného by mohlo mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia iba v prípade, ak by námietky a stanoviská boli uplatnené, čo aj po uskutočnení ústneho pojednávania a na tieto stanoviská by stavebný úrad neprihliadol, resp. pokiaľ by uplatnenie námietok a stanovisk stavebný úrad vôbec nepripustil. Z obsahu administratívneho spisu vyplynulo, že námietky uplatnené neboli, preto krajský súd správne ustálil, že pochybenie žalovaného nemá charakter podstatného porušenia ustanovení o konaní pred orgánom verejnej správy. Aj podľa kasačného súdu nie každé porušenie ustanovení o konaní pred orgánom verejnej správy má charakter podstatného porušenia týchto ustanovení. K podstatnému porušeniu ustanovení o konaní pred orgánom verejnej správy v prípade kolaudačného konania by došlo vtedy, pokiaľ by účastník konania alebo dotknutý orgán na koncentračnú zásadu v lehote upozornený nebol a ak by stavebný úrad neprihliadol na námietky a stanoviská účastníka konania resp. dotknutého orgánu čo aj oneskorene podané.

84. K namiatanému porušeniu ustanovenia § 81a ods.1 Stavebného zákona, keď sťažovateľ tvrdil, že protokol o ústnom pojednávaní nemá náležitosti podľa uvedeného ustanovenia stavebného zákona, nakoľko nie je zjavné aké doklady stavebník ku kolaudačnému rozhodnutiu predložil a žalovaný bez posúdenia zákonom predpísaných dokladov nemohol zákonne vyhodnotiť, či boli splnené zákonné podmienky pre kolaudáciu stavby, kasačný súd udáva, že sa v plnom rozsahu stotožňuje s názorom krajského súdu, že táto námietka je nedôvodná, nakoľko ustanovenie § 81a ods. 1 Stavebného zákona výslovne nevyžaduje, aby protokol o ústnom pojednávaní obsahoval aj súpis predložených dokladov. Uvedené platí o to viac, že predložené doklady vyplývajú zo samotného kolaudačného rozhodnutia.

85. K námietke, že z návrhu na začatie kolaudačného konania vyplývajú zmeny oproti stavebnému povoleniu a nebolo vykonané porovnanie skutočného realizovania dokončenej stavby s projektovou dokumentáciou overenou stavebným úradom a súpis zistených odchýlok a skutočného realizovania, teda rozpor ustanovením § 81a Stavebného zákona, kasačný súd opätovne sa v plnom rozsahu stotožňuje s odôvodnením tejto námietky v bode 48 rozsudku. Kasačný súd uvádza, že z návrhu na vydanie kolaudačného rozhodnutia vyplýva, že stavebník navrhované zmeny uviedol a odôvodnil. Boli vyznačené v overenej projektovej dokumentácii. Aj podľa názoru kasačného súdu stavebný úrad zmenami sa zaoberal a vyhodnotil ich ako nepodstatné odchýlky od projektovej dokumentácie overenej v stavebnom konaní.

86. Pokiaľ sťažovateľ namietal rozpor s ustanovením § 51 ods. 1 Správneho poriadku, kasačný súd uvádza, že ani táto námietka nemohla obstáť, nakoľko účastníkmi kolaudačného konania sú stavebník, vlastník stavby, ak nie je stavebníkom a vlastník pozemku, na ktorom je stavba umiestnená. Ak

Stavebný úrad zlúči s kolaudačným konaním konanie o zmene stavby pred dokončením, sú účastníkmi konania aj tí účastníci stavebného konania, ktorých by sa zmena mohla týkať (§ 78 stavebného zákona). Pokiaľ žalovaný doručil napadnuté rozhodnutie navrhovateľom - stavebníkom a obchodnej spoločnosti Agropodnik, a.s. a projektantovi, čo vyplýva z administratívneho spisu v konaní nepochybil. Dotknuté orgány nie sú účastníkmi kolaudačného konania. Okruh účastníkov kolaudačného konania je odlišný od okruhu stavebného konania (§ 59 ods. 1 stavebného zákona). Stavebný zákon je vo vzťahu k všeobecnému predpisu o správnom konaní špeciálnym predpisom a preto má aplikačnú prednosť. Ak žalovaný doručil kolaudačné rozhodnutie účastníkom kolaudačného konania podľa § 78 Stavebného zákona, tento konal v súlade so Stavebným zákonom.

87. K námietke sťažovateľa, že kolaudačné rozhodnutie neobsahuje zákonné náležitosti, dôvody rozhodnutia sú stručné, bez riadneho zdôvodnenia a preto je napadnuté rozhodnutie nepreskúmateľné, kasačný súd uvádza, že výrok napadnutého rozhodnutia obsahuje rozhodnutie vo veci s uvedením aplikovaného ustanovenia § 82 odsek 1 Stavebného zákona. Kasačný súd poukazuje na obsah odôvodnenia bodu 51 odôvodnenia rozsudku s ktorým sa opätovne v plnom rozsahu stotožňuje. Odôvodnenie napadnutého rozhodnutia svojim rozsahom zodpovedá veci, o ktorej orgán verejnej správy rozhodoval s poukazom na priebeh kolaudačného konania a podklady, na základe ktorých stavebný úrad rozhodol. O možnosti podať podanie opravného prostriedku stavebný úrad účastníkov kolaudačného konania poučil. Kolaudačné rozhodnutie obsahuje názov stavebníka (stavebníkov) a tiež označenie stavby aj na aký účel. Pokiaľ stavebný úrad konštatoval, že užívaním stavby, nebude ohrozený život a zdravie osôb ani životné prostredie, nebol aj vzhľadom na charakter stavby dôvod stanovovať podmienky pre užívanie stavby. Ak nezistil nedostatky skutočného realizovania stavby, nebol dôvod určovať lehotu na ich odstránenie. Skutočnosť, že dôvody napadnutého rozhodnutia sú stručné, sama o sebe nemôže spôsobovať nezákonnosť napadnutého rozhodnutia, pokiaľ zodpovedajú charakteru veci, o ktorej orgán verejnej správy v konaní napadnutým rozhodnutím rozhodol.

88. V plnom rozsahu sa kasačný súd stotožnil aj s odôvodnením rozsudku krajského súdu v bode 50 rozsudku najmä s tvrdením, že prokurátor je aktívne legitimovaný podaním žaloby o preskúmanie zákonnosti rozhodnutí orgánov verejnej správy proti ktorému podal protest, ktorému nebolo vyhovené. Prokurátor nie je aktívne legitimovaný k podaniu žaloby a preskúmaniu zákonnosti rozhodnutia, nielen v prípade ak protest nepodal, ale ani z dôvodov, ktorými protest nezdôvodnil.

89. Z vyššie uvedených dôvodov dospel kasačný súd k záveru, že krajský súd neporušil zákon, keď žalobu sťažovateľa zamietol ako nedôvodnú. Kasačnú sťažnosť ako nedôvodnú, preto kasačný súd v súlade s § 461 SSP zamietol.

90. O náhrade trov kasačného konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky tak, že sťažovateľovi, ktorý v tomto konaní úspech nemal, ich náhradu nepriznal (§ 467 ods. 1 SSP a analogicky podľa § 167 ods. 1 SSP) a žalovanému ich nepriznal v zmysle § 467 ods. 1 SSP a analogicky podľa § 168 SSP. Ďalším účastníkom konania náhradu trov konania nepriznal, nakoľko im kasačný súd žiadnu povinnosť, pri ktorej by im vznikli trovy, neuložil (§ 467 ods. 1 SSP a analogicky podľa § 169 SSP).

91. Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky prijal rozsudok v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.